

РЕШЕНИЕ

№ 5336

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6520** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗдр.).

Образувано е по жалба на Й. Б. П. чрез пълномощниците й - адв. Д. П. и адв.Ц. М., срещу Експертно решение № 91115 от зас.№ 059/27.05.2024 г. на Специализиран състав на НЕЛК по хирургични, ортопедични и ССЗ, с председател д-р К. С. Г., с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК № 93320/18.12.2023 г., като е дадена оценка на оспорващата "работоспособен" и не е определен процент трайна неработоспособност. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. В тази връзка се сочи, че с решението е направена неправилна оценка, че освидетелстваното лице е работоспособно. Твърди се, че тази оценка не се основава на подробна експертна анамнеза и задълбочен клиничен анализ, които да дадат представа за функционалното състояние на организма на освидетелстваното лице като цяло. Посочва се, че онкологичното заболяване на освидетелстваната се характеризирало с такъв интензитет, който е наложил цялостно отстраняване на заболелия орган - матката и шийката на матката. Макар след извършената оперативна намеса да липсвали данни за рецидив на заболяването, това състояние на организма, според изложеното в жалбата не можело да се определи като саниране на заболяването по смисъла на т. 7, раздел XII, част VIII от Приложение № 1 към чл. 63,

ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, тъй като заболяният орган е бил изцяло премахнат.

По изложените съображения се отправя искане към съда да отмени оспореното ЕР и да върне на НЕЛК преписката за ново произнасяне. При такъв изход на делото се претендира присъждане на строените по делото разноски от жалбоподателя.

В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят се представлява от процесуалните си представители –адв. П. и адв.М., които в дадения ход по същество пледират за отмяна на обжалваното решение по подробно развитите в жалбата аргументи и с оглед заключението на приетата по делото съдебно–медицинска експертиза. Претендират присъждане на разноски, за които представят списък по чл.80 от ГПК и доказателство за извършеното им плащане. Представят писмени бележки с допълнителни съображения в тази насока.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия, редовно призован, се представлява от юрк.А., който изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва се, че оспореното ЕР на НЕЛК е постановено при спазване на установения ред и условия за извършване на експертизата на временно намалената работоспособност. Пояснява, че в оспореното ЕР на НЕЛК правилно е определен кодът на заболяването на оспорващата като "D06 Карцином "in situ" на шийката на матката", което заболяване попадало в т. 7, раздел XII на част 8-ма от НМЕ и което по своята същност не било злокачествено. При такива заболявания съгласно действащата нормативна уредба, за първата година се определяла 50 % трайна неработоспособност, каквато и в случая е била определена с първоначалното решение на ТЕЛК, като след изтичането на този срок не следвало да се определи трайна неработоспособност на лицето. Същото било работоспособно, като не се определяли и противопоказания при полагането на труд. Ето защо, отправя искане към съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника и прави възражение за прекомерност на претендираните от страна на жалбоподателя разноски.

Заинтересованите страни – ТЕЛК към „УСБАЛО“ ЕАД, Агенцията за хора с увреждания, ТП на НОИ – С. и РД “Социално подпомагане“ – [населено място], редовно уведомени, не вземат участие в производството и не изразяват становище по съществуването на повдигнатия правен спор.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На оспорващото лице Й. Б. П. по повод на гинекологични оплаквания пред 2019 г. е била извършена биопсия на маточната шийка с хистологичен резултат CIN III. На 13.01.2020 г. било извършено конизацио коли утери. X. резултат от 20.01.2020 г. с № 398-405 бил плосък папилом на порциото и в транзиторна зона с навлизане в цервикалните жлези. Дисплазия трета степен.

На 09.11.2020 г. била извършена реконизацио коли утери и абразио пробатория сеперата. X. резултат с № Б20/1677-1979 бил многослоен плосък епител /екзоцервикс/ с огнищна тежко степенна дисплазия- CIN III степен, равно на карцином ин ситу. Приета е диагноза – Ин ситу плоскоклетъчен карцином на маточната шийка.

На 26.11.2020 г. била направена тотална лапароскопска хистеректомия без аднексите, с хистологичен резултат № 19766-767-късен секреторен ендометриум и миоетриум с еднометриоза и № 19768-773-маточна шийка с обширни зони от карцином ин ситу.

На 19.08.2022 г. била извършена биопсия на вагината с хистологичен резултат - меки тъкани частично тапицирани от многослоен плосък епител с карцином ин ситу. Била приета официална диагноза- карцином ин ситу с Решение № 1221/14.10.2022 г. на онкокомитет.

С Експертно решение на ТЕЛК към УСБАЛО № 90230/03.02.2023 г. освидетелстваната Й. Б. П. е получила 50 % трайно намалена работоспособност за срок от една година, съгласно т. 7, раздел XII на част 8-ма от НМЕ, обн. ДВ, бр.10/31.01.2023 г., като е била посочена водеща диагноза“ карцином ин ситу на влагалище“ с код D07.2.

На 18.12.2023 г. оспорващата Й. Б. П. е преосвидетелствана. ТЕЛК е постановил ново ЕР № 93320/18.12.2023 г., с което освидетелстваното лице е определено като "работоспособно", с водеща диагноза "влагалище" с код D07.2, придружаващи заболявания: „Екзоцервикс“ с код D06.1. В мотивите на решението е посочено, че е установен карцином ин ситу на влагалище и маточна шийка, наложило оперативни интервенции. Изтекъл едногодишен срок за наблюдение, който съгласно ч.8, р.12, т.7 не обуславя % ТНР. В анамнезата е посочено, че се касае за пациентка няколкократно оперирана по повод карцином ин ситу на маточната шийка и на 19.08.2022 г. установен чрез биопсия карцином ин ситу на влагалище. Извършена лапароскопска парциална вагинектомия. От контролен гинекологичен преглед без данни за рецидив. Решението на ТЕЛК е обжалвано пред НЕЛК с жалба вх. № 021331/29.12.2023 г., като в резултат на оспорването е постановено обжалваното пред съда ЕР на НЕЛК № 91115 от зас.№ 059/27.05.2024 г. на Специализиран състав на НЕЛК по хирургични, ортопедични и сърдечно –съдови заболявания, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК № 93320/18.12.2023 г.

В решението на НЕЛК е посочено, че водещата диагноза е „влагалище“ с код D07.2. Описано е, че съгласно НМЕ за клинично и хистологично поставена диагноза „карцином ин ситу“, на пациента се полагат 50 % ТНР за срок от една година. Лицето е получило 50 % ТНР с ЕР на ТЕЛК № 90230/03.02.2023 г. След изтичане на едногодишния срок не се следва % ТНР по ч.8 от НМЕ.

Решението е било връчено срещу подпис на жалбоподателя Й. П. на 01.06.2024 г.

За изясняване на релевантните за спора факти и обстоятелства, за които са необходими специални знания, по делото е изслушано и прието експертно заключение по допуснатата съдебно-медицинска експертиза, изготвено от д-р О. М. със специалност вътрешни болести и онкология.

От експертното заключение, след анализ на наличната медицинска документация, клинични, клинично-лабораторни и образни изследвания, методи и схеми за лечение за периода 12.01.2020 г. до 27.05.2024 г., се установява, че водещата диагноза на оспорващата се отнася по Международната класификация на болестите към кодов индекс D06.1 „Екзоцервикс“ (Carcinoma in situ exocervicis uteri) и D07.2 „Влагалище“ (Carcinoma in situ vaginae).

Съгласно Наредбата за медицинската експертиза злокачественото заболяване „ин ситу“ попада в Раздел XI, т.2, 2.1 – Женски полови органи; Малигнен тумор на матката или маточната шийка; при отстраняване в начални стадии, T1-3, N0-1 M0.

Диагнозата „карцином на влагалище“ попада в Раздел XI, т.7, 7.1 Женски полови органи; Малигнен влагалищен тумор; операбилен.

Вещото лице пояснява, че злокачественото заболяване „ин ситу“ е неинвазивна форма на рак, за разлика от „карцином“, който е инвазивна форма на рак. Разликата е, че

при „ин ситу“ няма преминаване на базалната мембрана, докато при „карцином“ има такова преминаване.

Съдът кредитира с доверие приетото експертно заключение и възприема същото като обективно и безпристрастно, даващо обосновани отговори на поставените въпроси. Съдебният състав не може да сподели тезата на процесуалния представител на ответника, че вещото лице не е изследвало наличната медицинска документация, която е била взета предвид при произнасянето на НЕЛК. Същата документация е била анализирана от вещото лице, в чието заключение не се наблюдават никакви противоречия. Ето защо, същото ще бъде поставено в основата на изводите на съда при отговора на въпроса дали административният орган е приложил правилно материалния закон – чл.63, ал.1 от НМЕ по отношение на преценката на установеното увреждане.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване по реда на чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето, от лице с правен интерес от оспорването /чл. 147, ал. 1 АПК/. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК- ЕР на НЕЛК е съобщено на оспорващата страна на 01.06.2024 г.(л.41 от делото), а жалбата срещу него е подадена в деловодството на НЕЛК на 17.06.2024 г.

Разгледана по същество – жалбата е основателна.

Оспореното в настоящото съдебно производство ЕР № 91115 от зас.№ 059/27.05.2024 г. на Специализиран състав на НЕЛК по хирургични, ортопедични и ССЗ е обективизирано в писмена форма, подписано е от вписаните в него членове на НЕЛК и изхожда от материално компетентен колективен орган.

За установяване степента на трайно намалена работоспособност на лица в трудоспособна възраст се извършва медицинска експертиза – чл. 101, ал. 1 ЗЗ, като съгласно чл. 103, ал. 4 от същия закон, експертизата на вида и степента на увреждане, и степента на трайно намалената работоспособност, се извършва от ТЕЛК и НЕЛК, а според чл. 112, ал. 1, т. 3 от ЗЗ, обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи, включително освидетелстваните, срещу решенията на ТЕЛК, се правят пред НЕЛК.

Съгласно чл. 109 от ЗЗ, устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза по чл. 103 и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /РКМЕ/ се определят с правилник на Министерския съвет, какъвто е приетият с ПМС № 83 от 26.04.2010 г. - ПУОРОМЕРКМЕ.

В разпоредбата на чл. 43, т. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ изрично е регламентирано, че специализираните състави на НЕЛК разглеждат и се произнасят по обжалваните решения на ТЕЛК, въз основа на медицинската документация към момента на постановяване на обжалваното решение.

В чл. 101, ал. 4 и ал. 7 от ЗЗ е предвидено, че видът и степента на увреждане и степента на трайно намалена работоспособност се определят в проценти спрямо възможностите на здравия човек, като принципите и критериите на медицинската експертиза, редът за установяване на временна неработоспособност, видът и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и редът за извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3 се определят с наредба на Министерския съвет. Такава е

НМЕ, приетата с ПМС № 120 от 23.06.2017 г., обн. ДВ бр. 51 от 2017 година.

Съгласно чл. 4 от НМЕ, формата и съдържанието на експертните решения и на медицинските протоколи на ЛКК, ТЕЛК и НЕЛК са по образец, утвърден от министъра на здравеопазването. Спазено в случая е и изискването, установено в чл. 49, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ, според което НЕЛК се произнася с мотивирано експертно решение, постановено от специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза.

В оспорения акт са посочени фактическите и правните основания за издаването му. Мотивите му обаче са бланкетни и не обосновават изведеният резултат.

Във връзка със съответствието на оспореното ЕР на НЕЛК с материалноправните норми съдът намира следното:

Съгласно чл. 63, ал. 1 от НМЕ установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит се съобразяват със съответната отпращаваща точка съгласно приложение № 1.

Към дата на постановяване на ЕР на НЕЛК – 27.05.2024 г. е приложима НМЕ в редакцията, съобразно измененията, публикувани в ДВ, бр. 10 от 31.01.2023 г., в сила от 31.01.2023 г.

Според експертното заключение в съответствие с посочена по-горе редакция на НМЕ състоянието на оспорващата попада сред изброените в Раздел XI, а не в Раздел XII, на част VIII. В оспореното решение на НЕЛК и решението на ТЕЛК, което същото потвърждава не са изложени никакви аргументи защо заболяването и диагнозата на оспорващата се отнасят към част VIII "Хирургични заболявания" от приложение № 1 към НМЕ, в Раздел XII, т.7, за които като злокачествени заболявания "in situ", код D по МКБ са предвидени 50% ТНР, но само за една година след санирането, а не в Раздел XI, както посочи вещото лице. Не са изложени и конкретни съображения защо се приема, че е налице саниране на заболяването, което е едно от кумулативните изисквания за приложение на т. 7, раздел XII на част VIII от НМЕ.

В случая следва да се има предвид, че актовете на експертизата на работоспособността, включително и експертните решения на НЕЛК, имат двояк характер - от една страна те са експертно заключение за здравословното състояние, респ. за работоспособността на освидетелстваното лице, а от друга страна са индивидуални административни актове, въз основа на които за това лице възникват определени права (например за отпуск за временна неработоспособност, трудоустрояване, съответните обезщетения, пенсиониране и т. н.). Въпросите, свързани с диагностициране на заболяванията, включително с оглед конкретните симптоми, резултати от прегледи, изследвания и т. н., несъмнено представляват въпроси от областта на медицината, за които се изискват специални познания. Определящо за материалната законосъобразност на ЕР на НЕЛК в частта относно оценката на работоспособността, доколкото то има характер на медицинско заключение, е постановяването му при вярно отразяване здравословното състояние на освидетелстваното лице към момента на освидетелстването. В случая се оспорва обективизираното в обжалваното решение

здравословно състояние на освидетелстваното лице, като се твърди, че то не отговаря на действителното фактическо положение, като съответно се възразява и срещу дадена оценка на оспорващата "работоспособен".

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че обжалваното решение на НЕЛК е постановено както при съществено нарушение на общия принцип в административното производство за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая -чл. 35 от АПК, така и на специалното изискване по чл. 62 от НМЕ. Съгласно цитираната норма - видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определят въз основа на представената медицинска документация, обективизираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболелия орган и/или система, и при необходимост – въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания. Правилността на експертното решение е обусловено от законосъобразното приложение на разпоредбите на Приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 НМЕ, по реда на което се извършва преценка на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и причиненият от същото функционален дефицит, както и съобразяването на процента ГНР със степента на установения функционален дефицит.

Предвид обстоятелството, че обжалваният административен акт има характер и на медицинско заключение, същото следва да е постановено при вярно и непротивоочериво отразяване на здравословното състояние на освидетелстваното лице към момента на освидетелстването. Ето защо, преписката следва да се върне на НЕЛК, в съответствие с правилото на чл. 173, ал. 2 от АПК, за ново произнасяне при съобразяване на указанията по тълкуването и приложението на закона, дадени с настоящото решение, като след като се анализира задълбочено и обективно документацията, налична в медицинското експертно досие, а при необходимост – и преглед на освидетелстваното лице да се направи нова оценка на здравословното състояние на жалбоподателя към датата на освидетелстването, съобразно отправните точки по приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 НМЕ, както и Методика за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти, представляваща приложение № 2 към чл. 63, ал. 3 НМЕ.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски в общ размер на 2314,97 лева, от които 10 лв. внесена държавна такса, 1800 лева –заплатено адвокатско възнаграждение и 504,97 лева –депозит за

изготвяне на СМЕ. Съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В тази връзка следва да се вземе предвид, че съобразно разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв; както и обема на оказаната правна защита и съдействие. Този размер се явява обоснован и справедлив, като същевременно не накърнява или облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, във вр. с чл. 173, ал. 2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Експертно Решение № 91115 от зас.№ 059/27.05.2024 г. на Специализиран състав на НЕЛК по хирургични, ортопедични и сърдечно –съдови заболявания, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА административната преписка на НЕЛК за ново произнасяне, съгласно дадените от съда указания по приложението на материалния закон.

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на Й. Б. П. сумата от 2314,97 (две хиляди триста и четиринадесет лв. и 0,97 ст.) лева, която представлява направените от жалбоподателя разноски по делото.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: